

KINH BẢO TINH ĐÀ-LA-NI

QUYỂN 10

Phẩm 12: A-TRA-BẠC-CÂU

Lúc bấy giờ, chủ đại tướng quân, trong chúng Dạ-xoa tên là A-tra-bạc-câu, biến làm hình tướng Dạ-xoa đáng sợ. Lại có Dạ-xoa tên là Vi Tướng, biến làm hình tướng con nai. Lại có Dạ-xoa tên là Trí Cự, biến làm hình tướng khí đột. Lại có Dạ-xoa tên là Xả Khát Ái, biến làm hình tướng dê đen. Lại có Dạ-xoa tên là Đoạn Lưu, biến làm hình tướng voi. Năm Dạ-xoa này, chính là hàng Thiện tướng phu ở cách Đức Thích-ca Như Lai chẳng xa, ngồi ở trước Đức Như Lai Kiều-trần-viêm. Tất cả phần thân của năm người này, đều phát ra ánh sáng, thơm dịu thanh tịnh; mỗi người dùng hai tay bưng đại báu quang minh để cúng dường Đức Thế Tôn. Lúc ấy, Đại Bồ-tát Hoài Lạc dùng tâm thanh tịnh quán sở y thanh tịnh, của năm người này đúng là Đại Bồ-tát; liền hỏi Tướng quân Dạ-xoa A-tra-bạc-câu:

–Này Thiện tướng phu! Các ông, hôm nay thấy những gì mà hiện tướng uy nghi như vậy, để làm việc cúng dường Đức Thế Tôn?

A-tra-bạc-câu đáp lại Bồ-tát Hoài Lạc:

–Thưa thiện nam! Vào đời quá khứ chín, mười một kiếp, ở cõi Phật này, có Đức Phật ra đời, hiệu là Tỳ-bà-thi Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Ở đời Đức Phật đó, chúng tôi là anh em đồng mẹ sinh ra; ở chỗ Đức Phật đó, đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác; để thành thực chúng sinh, siêng hành phương tiện. Từ đó về sau, ở chỗ Đức Thi-khí Như Lai, chỗ Đức Tỳ-diệp-bà Như Lai; cho đến ở đại Hiền kiếp này, Đức Như Lai đầu tiên có danh hiệu là Câu-lưu-tôn, Đức Phật đó ra đời. Từ đó về sau, chúng tôi nguyện thường làm anh em đồng một mẹ. Đối với Đức Như Lai đó, anh em chúng tôi dùng đủ thứ cúng dường, cung cấp mọi thứ cần dùng. Ở thời Đức Phật đó, Tướng phu Tướng Thiện (A-tra-bạc-câu) là Ưu-bà-tắc, ưa tu thiền định, đã phát nguyện:

Tôi nguyện thường ở trong đại Hiền kiếp, làm đại tướng Dạ-xoa. Nếu có Dạ-xoa cư trú ở hoang dã, đối với các chúng sinh, thường mang

lòng ác, không có lòng bi mẫn, bọn chúng, với đủ hình tướng Dạ-xoa, cho đến Ca-tra, Phú-đơn-na... thì tôi dùng phương tiện, thị hiện đồng loại với chúng, vì chúng nói chánh pháp, khiến cho chúng được sinh niềm tin thanh tịnh. Được tịnh tín rồi, tôi vì họ thọ giới pháp, an trí họ vào thiện đạo, yên ổn, tốt lành. Cho đến tùy theo mỗi xứ sở, hay tại đường súc sinh, cũng lại như vậy. Dù là hươu nai, hổ lang, heo, dê, chó... đều vì chúng nói pháp. Cho đến, hằng hà sa số Dạ-xoa ác... những đường súc sinh, tôi đều làm hết như vậy; vì chúng sinh nói pháp, khiến chúng gieo trồng căn lành, chúng được thành thực rồi, đem an trí ở chánh đạo Tam thừa, sau đó tôi mới được thọ ký Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.” Dạ-xoa Trí Cự nguyện làm hình tướng khỉ đột, là để thành thực khỉ đột. Dạ-xoa Xả Khát Ái nguyện làm hình tướng dê đen, là để thành thực chúng sinh ở tám nạn. Dạ-xoa Đoạn Lưu, nguyện làm hình tướng voi, là để thành thực loài voi. Như vậy, một vạn hai ngàn những Dạ-xoa đại thần thông, cư trú bốn thiên hạ này từ xưa đến nay, đã phát đủ thứ nguyện, để thành thực chúng sinh, cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Ở trước Đức Như Lai Câu-lưu-tôn, khi họ cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác là để thành thực ác Dạ-xoa.

Tôi nguyện đến tận cùng đại Hiền kiếp, nếu những ác Dạ-xoa kia, không lòng Từ bi, ưa làm ác pháp, không lòng từ ân, cho đến Ca-tra, Phú-đơn-na, đoạt tinh khí, làm cuồng loạn lòng người khác; tạo tác lòng bất thiện, giết hại chúng sinh, cho đến tà kiến, làm cho tâm của Sát-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà... cuồng loạn; tạo sự cuồng loạn trong đường xá, thành ấp, châu huyện, đất nước...; tạo những sự tai quái về tinh tú, nhật nguyệt, ngày đêm đo tính, nửa tháng, một tháng, thời tiết, niên tuế đều khiến cho mất điều độ. Đấu tranh, mưu kế, đố kỵ, tật bệnh, oán địch phương khác, mưa gió phi thời, cực lạnh, cực nóng... hòa hợp, tập khởi những việc ác như vậy. Chúng sinh vui sướng, không bệnh, hòa hợp, đối với thiện pháp; các vị đất, tinh khí, của cải, ngũ cốc, vật báu, vị đồ ăn, vị pháp, vị giải thoát, đều khiến cho diệt mất có những ác Dạ-xoa muốn như vậy thì tôi sẽ giáo hóa, khiến cho thọ giới, rồi đặt vào địa vị bất thoái, sau đó tôi mới chọn lấy, ký Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Tôi từ đó về sau, thường sinh ở trong những đại Dạ-xoa ác, làm đại tướng quân. Cho đến loài Ca-tra, Phú-đơn-na cực ác... để dùng pháp ba thừa thành thực, an trí chúng vào địa vị bất thoái. Từ đó về sau thấy quỷ thượng, quỷ trung, quỷ hạ; tôi chẳng từng khinh khi. Như thấy hình của chúng, tôi

biến ra đồng hình với chúng, tùy theo loài, mà cùng với chúng, nói năng, trừ lượng, tiến dần, khiến cho chúng vui mừng, đoạn trừ các ác, tạo lập tâm Từ bi. Thỏa mãn hy vọng rồi, ta khiến họ cũng dường Phật, Pháp, Tăng; khiến họ không thoái chuyển. Tùy chỗ có quyền thuộc Dạ-xoa, ta sẽ đi đến đó dùng pháp giáo hóa, thị hiện. Tùy theo trú xứ của những Dạ-xoa đó, thấy tôi đến, chúng đều cùng bạch: “May thay! A-tra-bạc-câu đến!”. Do chúng gọi tôi là A-tra-bạc-câu nên tôi tên là A-tra-bạc-câu. Nếu hôm nay, người không có pháp của bậc tiên Thánh, trụ ở ác giới, thường làm hắc nghiệp thì người đó sau khi mạng chung, sinh vào ba đường ác, một phần ít sinh trong loài người. Nếu người làm tạp nghiệp, nên tạp sinh vào trong những ác Dạ-xoa, Ca-tra, Phú-đơn-na, ở trong thế gian quả báo lại càng tăng trưởng gấp bội, tất cả phương tiện bạch pháp của những người đó, đều hoại diệt. Do cái ác đó, nên hiện nay, việc đấu tranh lại tăng trưởng bội phần, mà tôi lại chẳng có thể ở trong mọi lúc, đối với ác Dạ-xoa, cho đến ác Phú-đơn-na, để dùng lời nói nhu nhuyễn an trí chúng vào bạch pháp. Tôi lại chẳng thể, ở trong mọi lúc đối với Sa-môn, Sát-lợi, Tỳ-xá, Thủ-đà-la... trai gái lớn nhỏ, tiểu nam, tiểu nữ để trừ nhiễu loạn cho họ. Tôi lại chẳng thể ở trong tất cả mọi lúc, đối với thành ấp, châu huyện, đất nước, đường xá để trừ nhiễu loạn ở những nơi ấy. Tôi lại chẳng có thể ở trong tất cả mọi lúc, mà khiến cho tâm và tâm sở pháp của các quỷ thần an trí vào mùi vị giải thoát. Thưa thiện nam! Tôi nay nhờ lực uy đức của tất cả các Đức Phật, nên đã được khéo léo nhập phương tiện siểm tâm trí của tất cả Dạ-xoa, Ca-tra, Phú-đơn-na... Thưa thiện nam! Có Đà-la-ni tên là Kim cang khư-bà-ta-ly chư quỷ tâm đại bạo ác minh chú. Nếu có người hành trì chú này thì những con gái Dạ-xoa, cha mẹ Dạ-xoa, nam nữ Dạ-xoa, vợ chồng Dạ-xoa, cùng quyền thuộc của chúng; hoặc La-xoa, con gái La-xoa, cho đến rồng, con gái của rồng, Cửu-bàn-trà, con gái của Cửu-bàn-trà, quỷ bệnh điên, quỷ bệnh sốt rét, hoặc ngày ngày tái phát cho đến bốn ngày phát một lần; hoặc Ca-tra, con gái Ca-tra, Phú-đơn-na, cha mẹ của Ca-tra, Phú-đơn-na, nam nữ Ca-tra, Phú-đơn-na, vợ chồng Ca-tra, Phú-đơn-na cùng quyền thuộc của chúng... tất cả bọn chúng, chẳng thể nào hại Sát-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà-la... cho đến đất nước. Lại nữa, này thiện nam! Tùy theo xứ sở, hoặc thành ấp, châu huyện, hoặc bên trong vương cung, cho đến nhà dân, mà Kim cang khư-bà-ta-ly chư quỷ tâm đại bạo ác minh chú” này, tùy chỗ mà khai thị, chỗ đó có ác Dạ-xoa, Ca-tra, Phú-đơn-na... từ xưa đến nay, ganh ghét, theo đuổi

nghiệp bất thiện đều khiến cho xả bỏ; khiến phát sinh lòng Từ bi nhu nhuyến, đối với tất cả chúng sinh khởi lên lòng lợi ích. Nếu tất cả xóm làng, nhà cửa, bị sự nhiễu loạn của Trời, Rồng, Dạ-xoa, Ca-tra, Phú-đơn-na... bị những tai ách quái lạ của mặt trời, mặt trăng và tinh tú, bị sự gia hại của khí độc, sự nhiễu loạn của trùng độc, trong thân thể bị các bệnh gió, bệnh da vàng, bệnh âm, bệnh sốt rét hoặc ngày ngày phát sinh hoặc hai ngày, ba ngày, bốn ngày phát sinh một lần, bệnh hủi, ghẻ lở, ho, nhọt đầu đinh, đau bụng, bệnh về các phần thân thể... làm nhiễu loạn; thì tất cả đều được diệt trừ. Tôi nguyện cho Nhân phi nhân, cho đến loài cầm thú đều siêng năng tu hành bạch nghiệp, đoạn dứt những nỗi sợ hãi, đầy đủ niềm vui sướng, ngày đêm thọ lạc, bố thí, điều phục nhiếp hộ thân miệng, không lười biếng, siêng tu và ưa cầu trợ đạo Bồ-đề. Lại thưa tiếp như vậy: Thưa thiện nam! Các Đức Phật Thế Tôn tùy hỷ gia hộ, ban cho tôi câu chú để thành tựu nghiệp này, để có thể đoạn trừ tất cả pháp ác nhiễu loạn, để chặn đứng tất cả pháp phần bất thiện, làm tăng trưởng tất cả phần pháp thiện. Tôi nay muốn nói chú Nhất thiết chư ác Kim cang khư-bà-ta-ly đại minh này. Đức Thích-ca Như Lai sẽ gia hộ cho tôi “Viên âm diễn thuyết”. Nếu văn tự này, là viên âm diễn thuyết của tôi thì xin âm thanh này đầy khắp trong tất cả cõi Phật, những đại chúng đã đến đây, nghe được văn tự cú nghĩa của Viên âm diễn thuyết này đều trở nên vui mừng.

Bấy giờ, Đức Thích-ca Như Lai bảo tướng quân Đại Dạ-xoa A-tra-bạc-câu:

–Này thiện nam! Chư Phật đã gia hộ ông Viên âm diễn thuyết Kim cang khư-bà-ta-ly chư quý tâm đại bạo ác Đà-la-ni chú này, để phá hoại hắc đẳng, làm rực sáng bạch pháp. Này thiện nam! Ông phải dũng mãnh, nói câu minh chú Kim cang khư-bà-ta-ly chư quý tâm đại bạo ác, có thể trừ tất cả nhiễu loạn này, chặn đứng tất cả những câu chú ác.

Lúc này, đại Dạ-xoa tướng quân A-tra-bạc-câu, liền đứng dậy, cúi mình chấp tay, hướng về Đức Thích-ca Như Lai, dùng âm thanh lớn, làm cho hết cả cõi Phật này, đều được cáo tri. Ông liền ở trước Đức Phật, nói chú:

Đa địa dã tha đậ ma đậ ma (1) Đà ma đà ma (2) Đậ ma đậ ma (3) Nhỉ lý na (4) Na la nỗ la nhỉ la (5) Cưu tra nhỉ cưu tra nhỉ (6) Ma ha cưu tra nê (7) Tra tra tra chu (8) Ma ha tra tra (9) A bà ta (10) A

tỳ a tỳ (11) Lý ni lý ni (12) Ma ha lý ni lý ni (13) Lý nhị lý nhị lý nhị (14) đà lý di (15) Lý tỳ ma ha lý tỳ (16) Thủ lâu thủ lâu (17) Ma ha thủ lâu thủ lâu (18) Thủ lâu thủ lâu đà (19) Ma ha thủ lâu thủ lâu (20) Ấu cữu ma cữu ma (21) Cữu ma na (22) Lý nhị lý nhị (23) Ê lý ê lý (24) Ê lý ê lý (25) Ê lý ê lý (26) ê lý ê lý (27) ê lý (28) Nhỉ nhị nhỉ nhị (29) Ê nhĩ ê nhĩ (30) Mẫu nhĩ mẫu nhĩ (31) Bộ địa (32) Lý bả la bà la (33) Sở trá sở trá lộ ca (34) Trá lý da thị nê thị nê (35) Thị na lý sở bà (36) Thị na thị na lý sở bà (37) Ta bà ha (38).

Tướng quân Đại Dạ-xoa A-tra-bạc-câu nói chú này rồi, liền bạch Đức Phật:

–Thưa Thế Tôn! Tùy theo mỗi xứ sở hoặc ở nơi thành ấp, hoặc ở nhà thứ dân; khi nói câu Kim cang khứ-bà-ta-lý-da đại minh chú này; nếu có Dạ-xoa cho đến Ca-tra Phú-đơn-na, mà lòng chẳng tịnh tín và thân, miệng, ý chẳng thọ lời răn dạy, đối với chúng sinh, chẳng khởi lòng Từ bi thì hôm nay, con lại mạnh dạn nghiêm chỉnh, nói thêm câu đại minh chú nữa.

Ông liền ở trước Đức Phật nói chú:

Đa địa dã tha a chi (1) A chi (2) Mâu nê mẫu nê (3) A kỳ nê hủ hủ (4) Mâu nê mẫu nê (5) Ma na lý sở bà hủ hủ (6) A ca la đàn trì (7) A sĩ đàn trì (8) A sĩ a sĩ (9) A đế (10) Ấu tra (11) Ế nhĩ (12) Ế nhĩ (13) Ế lý ế lý ế lý ế lý ế lý ế lý ế lý ế lý (14) Sĩ sĩ la cữu ma (15) Cữu ma cữu ma cữu ma (16) ế lý ế lý)mười bảy) Nhỉ lý nhỉ lý (18) Ma ha nhỉ lý (19) Tam mẫu đà la nhĩ khứ (20) Ha tra ha tra ha tra (21) A la noa di khứ (22) Xoa bà khứ (23) Tỷ lý địa tỳ (24) A bả (25) đế thù (26) Bà do (27) A ca xả (28) Đà đà đà cùng tỳ (29) Bằng cùng tỳ (30) Ác si cùng tỳ (31) Thị hủ bà cùng tỳ tát bàng già cùng tỳ (32) La khứ cùng tỳ (33) Ta đà ta đầu cùng tỳ (34) Ta bà ha (35).

Lúc đại tướng Dạ-xoa A-tra-bạc-câu nói chú này, liền khi đó, không có gián đoạn; tất cả Trời, Rồng, Dạ-xoa, Ca-tra, Phú-đơn-na đều rất kính sợ. Những người trụ trên đất và hư không ở cõi Phật này đều run sợ. Trong khoảnh khắc một sát-na, tất cả những quỷ như vậy liền ở trước Đức Phật, chắp tay, kính ngưỡng, nói lên:

–Nam-mô Nhất thiết chư Phật! Nam-mô, nam-mô Nhất thiết chư Phật! Những Đấng Đại Bi Tối Thắng, nguyện xin thương xót con! Đại tướng Dạ-xoa A-tra-bạc-câu nói câu chú này vào trong tâm của tất cả quỷ.

M

Lúc bấy giờ, tất cả các Đức Phật Thế Tôn từ mười phương đến trong hội đều đứng dậy, hiện tướng trở về nước. Lúc đó đại chúng ở dưới đất và ở trên hư không, đều run sợ, vì tất cả đại địa đều chấn động. Từ không trung mưa xuống hoa, ở trong hư không tấu lên trăm ức điệu nhạc, hương đốt, hương bột từ không trung tuông xuống, ánh sáng soi khắp bên trong cõi Phật này. Tất cả đại chúng đều chấp tay. Bấy giờ, chủ thế giới Ta-bà là vua trời Phạm thiên, hỏi Đức Phật Đại Chiên-đàn Hương:

–Thưa Thế Tôn! Những chúng sinh đó, nhờ căn lành gì mà được đầy đủ? Các Đức Phật Thế Tôn, dùng bao nhiêu thứ pháp, gia hộ chúng sinh vào đời vị lai, được pháp môn này rồi sẽ thọ, sẽ trì, sẽ đọc, sẽ ôn tụng và sẽ vì người khác sẽ khai thị rộng rãi; sẽ sao chép kinh này, sao chép rồi đem đặt trong nhà?

Đức Thế Tôn Đại Chiên-đàn Hương Như Lai bảo Phạm Thiên vương:

–Đúng vậy! Này Phạm vương! Tất cả chư Phật gia hộ thân của chúng sinh trong sáu cõi, điều phục ma đảng; diệt dứt đấu tranh, nhiễu loạn, thành thực chúng sinh, làm cho pháp vi diệu trụ thế lâu dài, làm thanh tịnh đạo Vô thượng. Như vậy, tất cả chư Phật Thế Tôn; các vị Đại Bồ-tát, có mười thứ pháp gia hộ chúng sinh, ở đời vị lai, được pháp môn này, mà sẽ thọ trì, đọc tụng, sao chép kinh, rồi đặt ở trong nhà. Mười pháp đó là:

1. Tất cả các Đức Phật, các vị Đại Bồ-tát ân cần phó chúc cho tất cả Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca lâu la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... phải luôn ủng hộ người thọ trì pháp, chớ khởi lên việc phi pháp; nghiệp thân, miệng, ý, răn bày thiện pháp; tùy theo sự thọ dụng y phục, ẩm thực của họ, mà luôn khiến cho họ dồi dào, không bệnh, yên ổn cho đến khi xả thân mạng mình; hộ người trì pháp, khiến cho họ không có lỗi lầm.

2. Niệm tuệ lạc thuyết, những sở đắc của người đó, đều hướng đến phương tiện khéo léo để không phạm lỗi lầm và những ưa muốn tương ứng với giác ý, đầy đủ thâm nhẫn, tùy theo sở trụ, mà lòng như hư không, như đất.

3. Dùng bốn Nhiếp pháp, khuyên những tứ chúng và chúng sinh

khác, được trụ ở thiện pháp, giữ lấy thân kiên cố, ba việc đều thanh tịnh, hành đạo Bồ-đề.

4. Được Bảo tràng Tam-muội. Được Tam-muội đó thì có thể khéo léo quan sát các cửa Tam-muội.

5. Tùy theo chỗ mạng chung của người trì pháp đó, mà có vô lượng, vô số các Đức Phật Thế Tôn, các chúng Tỳ-kheo, các chúng Bồ-tát thường hiện ở trước mặt, nuôi dưỡng việc thuyết pháp.

6. Pháp văn tự cú nghĩa của chư Phật Thế Tôn đã nói thành tựu, thảy đều được nghe; tức là được tất cả pháp tối thắng, không thọ hỷ lạc. Tất cả nghiệp chướng đó, tùy theo sát-na sau cùng của người mạng chung đó, mà xả thọ tử thức thì được diệt đúng như pháp, giống như tử pháp của A-la-hán diệt.

7. Đúng như điều mong cầu, theo ý mà hóa sinh vào cõi Phật thanh tịnh. Các Đức Thế Tôn trụ thế ở đó, sẽ nuôi dưỡng, thường nói giáo pháp Đại thừa thanh tịnh. Người trì pháp đó, đối với đại thừa này, không chướng ngại trí, lòng đầy đủ như hư không mà trụ.

8. Chẳng bao lâu, đối với công đức này đều được đầy đủ.

9. Người trì pháp đó, chẳng sinh trở lại cõi Phật uế trước, trừ khi vì bản nguyện của mình.

10. Mau chóng được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Đó là mười pháp.

Các Đức Phật Thế Tôn, dùng mười pháp này, gia hộ người trì pháp. Hoặc hiện tại hoặc đời vị lai, chánh pháp vi diệu này sẽ được rực sáng, nếu có người thọ trì pháp môn Đà-la-ni này, dù chỉ sao chép kinh này, đặt yên trong nhà thì tất cả các Đức Phật, các vị Đại Bồ-tát cũng sẽ ủng hộ người trì pháp đó; tất cả phiền não đều được giải thoát; đó chính là Đại Bồ-tát vậy.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn Thích-ca Như Lai bảo Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế Thiên vương:

Này các thiện nam! Những Đức Thế Tôn này đều từ khắp mười phương đến hội, thương xót các ông, những chúng sinh mà khiến cho ngoại vật của thế giới này thanh tịnh, thành thực tất cả chúng sinh, hiển thị hạnh Bồ-đề, đẩy lùi ma đảng, kiến lập pháp tràng, hiển thị tất cả Phật sự, làm cho hạt giống Tam bảo chẳng đoạn tuyệt. Tiêu diệt tất cả bệnh, ngăn ngừa tất cả ác, giúp đỡ tất cả sự sợ sệt, đoạn trừ tất cả ác kiến, vào đạo Bồ-đề, đầy đủ mười Lực của Như Lai, hết sạch tất cả nghiệp phiền não, nói lên tướng hiếm có đại hiếm có này; từ xưa chưa

từng có, chưa từng nghe Đà-la-ni, câu nghĩa thậm thâm, ủng hộ nhà cửa, thành ấp, đất nước; cho đến ủng hộ cả bốn thiên hạ này. Hộ Trời, Rồng, Nhân phi nhân đầy đủ ngũ cốc, dược thảo, hoa trái; hộ thầy nói pháp và người nghe pháp. Vì được Vô trước Đà-la-ni, nên vào trí như hư không, nhờ tất cả pháp thức, mà được Nhất thiết trí.

Lại nữa, này thiện nam! Nhờ pháp môn này, nên tất cả các Đức Phật nương vào trí Đại bi. Do mười thứ pháp ủng hộ, nên mỗi một vật có trong cõi Phật này, đều tăng trưởng, chẳng hoại. Này thiện nam! Tất cả các Đức Phật, Bồ-tát ở khắp cõi Phật này, đều thọ dụng, không chỗ trống rỗng khiếm khuyết, hộ trì tất cả thiện pháp. Người thọ sinh ở tất cả cõi Phật, đối với cõi này sẽ khởi lên sự tôn trọng, lễ bái, tưởng như tháp miếu, tưởng như Đại sư. Do người thọ sinh ở cõi Phật này, nên có thể khéo léo kiến lập tất cả pháp, diệt trừ các nghiệp chướng, tội ngũ nghịch, các pháp bất thiện, những kết quả chẳng ưa thích, tất cả tận diệt, không còn để được trụ ở thiện pháp. Này thiện nam! Các Đức Phật ở cõi Phật này, đều làm hạnh nghiệp của bậc Đại trượng phu. Này thiện nam! Các ông nên cung kính, thọ trì pháp này. Nếu có người tại gia và xuất gia thọ trì pháp này, tin pháp này thì các ông hãy nên giữ gìn những người này; các ông sẽ được lợi ích, an lạc.

Đức Như Lai Câu-tô-ma Tràng, đối với pháp môn này, tán dương công đức, nói kệ:

*Vàng ròng đầy các cõi
Cúng dường các Thế Tôn
Chẳng bằng trì kinh ấy
Phước đức vô lượng biên*

Đức Như Lai Bảo Thắng Cái cũng lại như vậy, khen ngợi công đức không lường của kinh mà nói kệ:

*Nếu đem nhiều vàng báu
Cúng Phật nhiều không lường
Người nhận được phước này
Chẳng bằng người trì kinh*

Đức Như Lai Tu-di Phong cũng lại như vậy, khen ngợi công đức không lường của kinh, nói kệ:

*Nhiều vòng hoa tối thượng
Che bày khắp hư không
Thí dâng khắp chư Phật*

*Lòng tịnh hỷ cúng dường.
 Khi mạt pháp sắp hết
 Nhiều những việc kinh hoàng
 Lượng phước trì kinh ấy
 Chư Phật nói chẳng cùng.*

Bấy giờ, Đức Thích-ca Như Lai cũng lại như vậy, khen ngợi công đức không lường của kinh, nói kệ:

*Nếu trước Mâu-ni lòng tịnh khởi
 Đốt bấc đèn như Tu-di sơn
 Trong vô lượng câu-chi đại kiếp
 Vui vẻ đem đèn này cúng dường.
 Lại có người khác ưa phước đức
 Mong cầu vô chướng giải thoát thân
 Khi pháp sắp tận, dùng kinh ấy
 Vì người tin nói, phước này hơn (phước kia).*

Đức Như Lai A-súc, cũng lại như vậy, khen ngợi công đức không lường của kinh, nói kệ:

*Nếu tu trì Nhãn tuệ
 Luôn khởi hạnh Tinh tấn
 Thiền định nhiếp thân nghi
 Và dùng trí quảng đại.
 Khi mạt thế tranh đấu
 Trì diệu pháp ấn này
 Tu nhẫn, tấn khó sánh (không ai bằng)
 Trí tuệ không ai bằng.*

Đức Như Lai Tịnh Tam-muội Dũng Lực, cũng lại như vậy, khen ngợi công đức không lường của kinh, nói kệ:

*Khai thị kinh pháp này
 Thọ trì và ghi chép
 Trao cho người tương ứng
 Lại hay thọ tụng thường.
 Lọng hoa, quần áo đẹp
 Đốt hương để cúng dường
 Những công đức đạt được
 Không có thể đo lường.*

Lúc bấy giờ, vô lượng, vô số các Đức Phật Thế Tôn đều khen

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

---

ngợi công đức của kinh này; nó lợi ích vô lượng, vô biên. Khen ngợi xong, chư Phật liền bảo với Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế Thiên vương:

–Này các thiện nam! Các ông, tất cả hãy thọ trì pháp môn này thì tận diệt hết phiền não chướng, tất cả nghiệp chướng. Mạt thế về sau, nếu có chúng sinh chỉ nghe kinh này thôi, cũng tận diệt hết phiền não chướng, tất cả nghiệp chướng.

Đức Phật nói kinh này rồi, tất cả thế gian, thiện nam đều được niềm tin Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà... nghe lời nói của Đức Phật đều hoan hỷ phụng hành.

